

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, May 18, 1963.

Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.

No. 20. (318) Vol. IX.

CYRILOMETODĚJSKÝ ODKAZ A DNEŠEK

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG, RÍM

V tomto roce jedenáctistého výročí příchodu slovanských věrozvěstů do našich zemí chceme znovu promýšlet a zvážit význam jejich odkazu pro naši dobu. Lidé náboženského založení se zamyslí nad jejich svatostí, historikové nám osvětlí sled dějinných událostí, theologové nám mnoho povědí o tehdy nadcházejícím církevním rozkoľu. Všechny tyto úvahy budeme sledovat s převelkým zájmem a načerpáme z nich mnohé poučení. Nakonec se však nevyhneme oněm palčivým otázkám: kdo jsme, co jsme, máme nějaké poslání, jak a čím se můžeme nejlépe zasloužit o zlepšení světa, ve kterém žijeme?

Při hledání odpovědí na tyto otázky docházíme snadno k zjištění již skoro otřepaným, jako třeba: jsme nejzápadnějšími Slovany, jsme pojítkem mezi slovanským východem a germánsko-románským západem, jsme částí civilizace západní, ač počátky našeho vzdělání byly východní, jsme dítětem Říma i Byzance, jsme mostem mezi Západem a Východem atd. To vše již bylo tak často opakováno, že nás to už skoro unavuje. A přec to nejsou pouhé fráze, přec je v tom něco pravdy. Ale jakou pravdu si z toho shluku tvrzení můžeme dnes vyloupnout, jaké poučení si z toho všeho můžeme vzít pro své příští snažení?

Myslím, že můžeme rozpoznat ony úseky, kde nám je možno více pomoci, než je dáno jiným; ony úseky, kde snad popravdě můžeme mluvit o jakémisi svém vlastním poslání. Mám na mysli oddělení dvou z největších nehod, které nás kdy postihly. Myslím zde na ony dva velké rozkoly, na ona dvě veliká rozbratření, která rozdělila náš svět k nedozírné škodě nás všech.

Náš svět — středozemský, křesťanský svět — se kdysi rozštěpil v Církev západní a církev východní, v okruh Říma a okruh Cařihradu. A v našich časech se svět celý rozestoupil v část komunistickou a část nekomunistickou — v onu oblast, kde duchovní hodnoty jsou oficiálně zavrhovány a v onu oblast, kde jsou brány za základ všeho či alespoň připouštěny. Pokaždě jsme zle doplatili, jak na ono rozštěpení první, tak na toto druhé. Nerozdělené křesťanství by bylo mohlo lépe odolávat nájezdům z Východu; odkaz antické kultury, žijící dále v Byzanci by se byl mohl stát společným vlastnictvím nás všech, aniž by bylo potřeba tento odkaz znovu, jakoby špendlíčkem pracně vykopávat; Církev nerozdělená by nebyla musila tak často upadat v područí politiky a státní moci; národy, opřené o takovouto jedinou, silnou a svobodnou Církev by snad byly mohly lépe odolávat zneužívání panovnické zvůle, ať už šlo o caesaropapism východní, či absolutism západní. Evropa, od Atlantiku po Ural nábožensky a kulturně ucelená mohla snad úspěšněji proplout úskalím náboženských válek, pokud by se jim nebyla vůbec mohla vyhnout. Mohla snad i ve větší politické ucelenosti jít vstříc svému vedoucímu civilizačnímu poslání ve světě. A tak bychom mohli pokračovat do nekonečna.

Ač není důkazů pro tyto dohady, přec jedno je jisté: rozdělení křesťanství vedví bylo jednou z největších nehod naší minulosti.

Jakým neštěstím je pro nás i celý svět dnešní, komunismem vyvolané rozdělení světa snad není ani třeba vysvětlovat. Známe to všichni sdostatek. Jisté se tedy všichni shodneme na tom, že tyto dva úkoly jsou z nejnáléhavějších úkolů naší generace: hledat nápravu nešťastného rozdělení křesťanství mezi sebou a nápravu rozdělení světa v oblast komunistickou a nekomunistickou.

Pravím, že toto je zajisté předním úkolem celé naší dnes žijící generace evropské, křesťanské i světové. Myslím však, že my, právě my, nositelé odkazu cyrilometodějského můžeme ve splňování těchto dvou úkolů vykonat více než jiní. Předpokladem i částečného úspěchu je totiž hlubší porozumění všech střetnuvších se myšlenkových proudů, schopnost empatického chápání smýšlení katolického, pravoslavného i protestantského, materialistického i idealistického. A v tomto ohledu — kdopak se nám může rovnat? Proto právě zde spatřuji možnost i závazek našeho zvláštního přínosu. Nejen věci vnější, jako naše zeměpisná poloha, ale předpoklady v této souvislosti mnohem důležitější nás k tomu předurčují. V zaslých i žijících pokoleních našeho těla národního jsme prožívali všechny rozpory, všechny srážky těch ideologií, které se dnes i tenkrát proti sobě stavěly. Snad lépe než který jiný západní národ můžeme chápat citovou i myšlenkovou náplň slovanského východu. Ostatně i ony sympatie, které vybujely v období romantického panslavismu nebyly u nás zkvalitněny tisíciletým sousedstvím ruským, jako tomu bylo třeba u Poláků. Rozumíme tedy Rusům, aniž bychom s nimi měli — krom doby nejnovější — tolik nevyrovnaných účtů. Jsme okouzleni citovou hloubkou pravoslavné nábožnosti, aniž bychom nachvíli upouštěli od své vlastní střízlivosti. Stejně známe celou problematiku typicky západních rozporů katolicko-protestantských, které se právě u nás tak bolestně vyhrotily. A zahledíme-li se na rozpory dneška, vidíme obraz nejiny. Vždyť i komunismus je nám srozumitelnější než ostatním národům západním. Tuším, že jeho svůdnost i jeho nebezpečí je nám pochopitelnější než mnohým jiným. A jsou-li nám z jakýchkoli důvodů všechny myšlenkové i citové proudy jasnější než jiným, je tím tedy splněn předpoklad pro úspěšnější hledání cesty zpět k jednotě myslí, citu i vůle, kterou jsme již dvakrát ztratili. Simě naší civilizace přišlo z Východu, naše vzdělanost vykvetla na výsluní Západu. Nebylo by krásné, kdyby plodem naší kultury bylo opětné sbratření rozdělených okruhů?

Úkol je nám tedy znám, stejně i poslání z toho plynoucí. Ale jak toto vše patří do vzpomínání cyrilometodějského? Pro způsob, jakým nás svatí Cyril a Metoděj začlenili do vzdělané Evropy, pro vzor, který nám svým působením dali. Přinesli nám pozdní květ kultury byzantské a od nás šli dále do Říma, aby se k nám vrátili s papežským schválením slovanské liturgie. Sami byli výkvětem křesťanského východu, ale uznávali svrchovanost patriarchy Západu. Byli snad největším živoucím důkazem toho, že Evropa — a více než to, že celá rodina křesťanská může při všem zdůrazňování rozdílnosti být jednotnou. Podali nám důkaz, že i v myšlenkově jednotné Evropě — a to dnes platí o celém světě — je místa dost pro svéráz každého národa.

863

1963

TO THE CZECHOSLOVAK COMMUNITY

It gives me great pleasure to be able to greet the Czechoslovak Community in Toronto on the occasion of the 11th Centennial of the apostolic mission of Sts. Cyril and Methodius.

The arrival from Byzantium of the two learned brothers Cyril and Methodius in the lands comprising present-day Czechoslovakia opened a new chapter in the history of Europe. Not only did these missionaries bring with them the light of Christianity, but also translation of Holy Writ in the Old Slavonic language, a medium founded by Cyril in order to enable the Slavic peoples to read the Word of God in their own tongue. Literature and the other arts soon began to develop within the framework of this new language and culture. The disciples of Sts. Cyril and Methodius eventually brought Christianity to the Bulgars, Ukrainians and other Slavs. Their labors reaped fruits through the preservation of that culture until today.

At this time, when the peoples of Czechoslovakia are ruled by oppressors, I pray the time of their liberation be soon, so that they might once again live in the community of free nations.

MOST REV. ISIDORE BORECKY,
EPARCH OF TORONTO

Když tedy letos prohloubíme své znalosti o svých věrozvěstech, vyplyne nám jasně odhodlání do budoucna, nová směrnice pro naše další úsilí. Znovu a snad opravdověji si uvědomíme svou vlastní zodpovědnost při odčichování dvou z největších neštěstí minulosti i dneška. Snad zapojíme svou schopnost lepšího porozumění do společného úsilí o zelení Evropy a sbratření všech lidí dobré vůle na celém světě. Snad přiložíme kámen k výstavbě onoho mostu, jehož ústřední kružba byla svého času pobořena velkým církevním rozkoľem. Snad dopomůžeme k lepšímu vzájemnému porozumění rozkmitaných bratrů, po kterém touží jak svět svobodný, tak i ti, kterým svoboda dnes je upírána. A budou-li si lidé v lásce a bratrství jen trochu lépe rozumět, pak budeme zas o veliký krok blíž k sbratření všech lidí dobré vůle — ne pouze v srdcích a myslích, ale i ve společných zřizích duchovní a časné výstavby světa. Pak se přiblížíme oně zajisté uskutečnitelné vidině, které svým životem i působením sloužili svatí Cyril a Metoděj.

PARLIAMENT OPENS

On May 16 the Canadian Parliament will start its first session under a new leadership. We expect much from Mr. Pearson's government and from the new House of Commons.

Internationally:

We expect an imaginative Canadian role in reshaping NATO into an economic and cultural as well as military alliance and in laying the foundation for a true Atlantic Community.

We hope that Canada will enter the Organization of American States.

We hope that Canada will press for free elections in the countries behind the Iron Curtain.

We believe that Canada should contribute more to underdeveloped countries.

On the domestic scene:

We hope to see:

Legislation invigorating our economy and reducing unemployment.

Legislation revising our tax laws.

Legislation restoring equilibrium between Quebec and the rest of Canada.

Legislation prohibiting, or at least limiting, cigarette advertising.

An attempt to equalize educational opportunities all over the country. Increased support for organizations engaged in providing recreational facilities and training for the youth of this country, such as Sokol and others.

And we hope that still better use will be made of the experience and talents of the new-comers to Canada. There have been many Royal Commissions on a great variety of subjects but we do not think that there has been a single representative of the ethnic groups on any such Commission. Also, very few of them have senior posts in the civil service. In our view this is a regrettable waste of human resources.

WINSTON CHURCHILL KRUH SE UZAVÍRÁ

Josef Čermák

Čas nestojí ani pro nesmrtelné. Sir Winston Churchill se vzdal svého poslaneckého mandátu a odchází z politické arény. Tak jedno z mála jeho přání zůstane nesplněno: zemřít na půdě poslanecké sněmovny, jejímž byl nejmarkantnějším členem po 63 let.

Churchill byl poprvé zvolen do parlamentu sotva 26 letý a jeho politická kariéra byla bouřlivá. Byla to však válečná léta, jež ukázala jeho velikost, zvláště v prvních letech, kdy Churchillova hypnotisující vůle k vítězství bylo skoro vše, co drželo v šachu Hitlerův šílený sen o nacistické nadvládě nad světem. Chodbami času bude navždy znít echo Churchillova skřipavého hlasu v projevech, v nichž nesliboval nic, než krev, pot a slzy a - konečné vítězství.

Jestliže v souboji s Hitlerem Churchill se jeví jako titánský zjev nadčasových rozměrů, v jiných otázkách byl typickým dítětem své doby a svého prostředí. Jeho koloniální politika byla otevřeně imperialistická (v předkomunistickém slova smyslu) a jeho poměr k sociálním problémům aristokraticky lhostejný.

Téměř každá pocta, kterou svět může nabídnout, byla složena k Churchillovým nohám, včetně čestného členství v zednické unii, Nobelovy ceny za literaturu a prvního čestného občanství Spojených států amerických. Avšak Churchill ochutnal i hořkost porážky, zvláště v prvních poválečných volbách, kdy jeho konzervativní strana byla doslova rozdrcena stranou práce.

Churchill miloval a dosud miluje dary života, včetně šampaňského a brandy. Jestliže jeho veřejné vystoupení (široké klobouky, věčný doutník, prsty vztyčené ve znamení V) je romanticky neortodoxní, jeho čtosti jsou romanticky klasické: odvaha, velkomyšlnost, věrnost přátelům a věrnost ženě.

Veliký život se úží do zaměřených dnů pozdního podzimu. Necht' jsou to dny vnitřního jasu a vyrovnané pohody!

MANIFOLD FACE OF HISTORY

By VALERIE WHITE

Ever since the first historians entered the treacherous path of describing the past and current events, they realized the unsurmountable obstacles of their undertaking. Their human nature prevented them of being unbiased and impartial. Passing centuries have brought the important knowledge that the best and most trusted historians engaged in reporting the happenings before their own era whereas they used the testimonies of contemporaries as sources only. Thus they were able to sift the realities from the subjective and often prejudiced writings of their predecessors.

Small wonder that the dramatic and tempestuous developments of our century pressed a historian's pen in many a hand unskilled or directed by his own tragic experiences. That such writings which were more messages than descriptions, encountered violent opposition from dissenting quarters, is only natural.

One of such controversial reports has been the recent series of Hannah Arendt in The New Yorker. The author wasn't able to eliminate her biased conception of the Jewish catastrophe, although recognized on account of her former historical writings as historian, at least in her present domicile.

Since I had been a direct witness of Nazi management at one of their "Offices for the solution of the Jewish question" which experiences I described in a Canadian National Magazine, I am in the position to evaluate at least some of the observations and facts described by Hannah Arendt. Short time ago I reported these my findings to a Jewish weekly in New York, therefore I shall quote here some of them.

"I found so many discrepancies, misstatements, half-truths and untruths even in the factual descriptions and historical analysis that I leave the evaluation of the accusations of unfairness against the Jerusalem prosecutor Gideon Hausner and the judges of the court to more competent critics. As to the reasoning of the author about some imaginary defaults of the Jewish administrators resulting in greater losses of lives I have to remind her of following facts:

It is not necessary to underline the conditions under which the Jewish directors and executives in the Nazi administrated offices, devised for the annihilation of whole Jewish communities, were forced to act. The duress and pressure exercised by their SS-superiors find no comparison in

non-Jewish administrations and offices forced upon various entities of the occupied territories.

It would be fully illegal to take for granted that among the millions of Jews no inscrupulous and even vicious and violent individuals existed or should not have existed. With pride I can extol the relatively insignificant number of such people among the many thousands I met.

Exactly the same observation applies for the concentration camps inmates. If Hannah Arendt recalls cases of bribery and even cruelty among Jewish supervisors and policemen, she is utterly niggardly of praise for the preponderant number of these silently suffering, helpful, selfless fellows in misery and death, who shared their common destiny with pride.

But Hannah Arendt errs in many others of her statements. She writes: "One was the problem of half Jews whom the 'radicals' wanted to deport along with the full Jews and the moderates wanted to sterilize... In the end nothing was ever done about these Mischlinge or about Jews who were married to Gentiles."

The author does not know that a. g. in Prague, beginning June 1943, the "Aeltestenrat der Juden" was staffed solely by Jews from mixed marriages. End of 1944 the transports of mixed Jews to Theresienstadt began just few stayed in Prague till the end of war. Extermination of all Jews remaining in Theresienstadt was already prepared when the end of war prevented the Nazis from execution of their plans. Simultaneously with the deportation of their Jewish wives some Gentiles were sent to labor-camps in Germany."

By this excerpt of my comment to the Hannah Arendt's series I try to illustrate the defaults in description of some events I witnessed myself. Besides, her handling of some historical facts can't be called really serious. If some former Czechoslovakian applauded to her "showing the role of the Jewish leaders in the destruction of their own people", they can't avoid the reproach to have studied her essay very superficially. Otherwise they would have found fault with the expression "backward country" for a part of the pre-war Czechoslovakia.

There are some paragraphs of history which should be remembered with bowed head and silent reverence. The death march of European Jews stopped fifteen years ago but the sound of their last steps still fills the disturbed air of our time.

LETTERS TO THE EDITOR PECULIAR EULOGY

The Twentieth anniversary of the Warsaw ghetto uprising gave to organisations and the press all over the world an occasion to remember the heroic and desperate battle of the death-doomed inmates against an overwhelming military force. It also served as an occasion to remember the millions of innocent people who went through indescribable sufferings in order to become finally victims of the most formidable murder machinery ever recorded in the history of man's civilization.

In vain we have been searching in the Czech ethnic publications with their multitude of celebrating and commemorating articles for some tribute at least to the Jewish victims of Czech origin. A quarter million became objects of Hitler's "final solution", among them a relatively large number of intellectuals who had an important role in the development of Czech culture in all its aspects and are to be credited with its dissemination in the world.

In a quite strange way this long overdue duty is fulfilled by the article "The Warsaw Ghetto" in the issue of May 4th of this paper. Learning upon gross misconceptions of the account of a highly controversial historian and a series of newspaper articles by a publicity seeking rabbi — turned — journalist, in the article are quotations of unfavorable statements concerning the Jewish struggle for survival and the establishment of the State of Israel. It is true that among Jews, like among people of other communities classified by some questionably distinctive features as nationality, race, religion, there were also some poor and even criminal characters. It is also true that such a miraculous deed, as the build-up of a nation under such adverse conditions as it is in the case of Israel, could not be accomplished without some flaws after only fifteen year of existence. No historian, no critic with a sound judgement could expect differently. However, the writer of the article in the Czech newspaper should be reminded of the old saying: "Si duo faciunt idem, non est idem." (If two are doing the same thing it's not the same thing.) In plain words: If Hannah Arendt and Rabbi Slonim or Mr. Cermak do the same it's not the same.

W. OSBORNE

VOUSATÝ REVOLUCIONÁŘ NA CESTÁCH

FIDEL CASTRO ŽADÁ VĚTŠÍ POMOC

Kubánský vůdce Castro se rozjel za Kruščovem. Možná, že se mu stýskalo po Kruščově bratrském objetí. Pravděpodobněji však je, že dosavadní sovětská pomoc kubánskému chaotickému hospodářství nestačí. Ne, že by nyní sovětská pomoc byla malá: Kuba stojí Sovětský svaz milion dolarů denně. Ale hospodář - li se revoluce, milion dolarů se za den snadno znárodní. Castro je ovšem v dobré vyjednávací pozici. Kdyby kubánská revoluce ztroskotala, naděje na rozšíření sovětského vlivu na americkém kontinentě by byly značně poškozeny. A tož dobrý sovětský lid rád přispěje dalšími miliony. Tak rád, že se ho Kruščov ani nemusí ptát. A také nebude...

Dalším bodem moskevských hovorů bylo zpevnění vzájemných vztahů, jež hodně utrpěly odstraněním nukleárních zbraní z Kuby, aniž by byl Castro Kruščovem předem požádán o souhlas. Takovou věc možno udělat nějakému zaoštalému satelitovi, jako je třeba Československo, ale nikoliv velmocí jakou je Castrova Kuba.

Kruščov a Castro se také určitě asi zabývali plánováním tak- tiky vůči USA. President Kennedy, po loňském dramatickém vítězství nad Kruščovem, není

zřejmě ochoten riskovat další střetnutí a je proto ostře kritiso- ván mnohými, zvláště republi- kánskými politiky. Kruščov a Fidel Castro musí vzít v úvahu americké veřejné mínění, jež je ochotno riskovat ozbrojenou inter- venci. Půjdou-li příliš daleko, Kennedy nebude mít jinou volbu, než veřejnému mínění vyhovět a nebo riskovat porážku v příštích prezidentských volbách.

KOZLOV VÁŽNĚ NEMOCEN

KRVACENÍ mozku, jež zavinilo částečnou paralysu, postihlo jednoho z čelných vůdců sovětské hierarchie - 57 letého Frola Kozlova, jenž byl často označován za příštího nástupce Kruščeva. Je více než pravděpodobné, že Kozlov, v důsledku své nemoci, bude resignovat na všechny funkce v politickém životě. A naskytá se otázka, kdo jednou přijde po Nikitovi v úvahu na vůdčí pozici komunistického Ruska? Kandidátů je několik-Brezněv, Poljanský, Kirilenko, Voronov...

MÁTE ZAPLACENÉ "NAŠE HLASY"

ustnuli ve zmatku a zasedl nená- vist a zoufalství do duší čs. lidu. Zničili jste jeho morálku, donu- tilí ho k pokrytectví, aby chválil a podporoval system Stalina a komunismu — jak ho odhalil sám premiér Kruščov, a jak se doč- tete v díle sovětského spisovatele Solženicyna "Jeden den Ivana Denisoviče".

"Jestli se nám skutečně něco podařilo, tak to byl system vzá- jemného otravování se, podezírání... na všechno jste měli Stalino- vu poučku, ta všechno vysvětlí, ospravedlní, zdůvodní"... tak vám to napsal slovenský spisovatel Ladislav Mňačko v úvodníku 1. čísla Kulturního života. 15 let jste měli čas dokázat lidu, jak dobře to s ním myslíte. A kolik dobrého jste vykonali? 15 let má Československo vzhled koncent- račního tábora, Koho se bojíte, a proč se bojíte, když se zem roz- vinula a zmohutněla? Jediná cesta k lepšímu pro čs. národ je odpoutání se od komunismu a za- pojení se do prosperující svobod- né Evropy. Jste komunistická strana v Československu, nejste však československá a váš zájem o čs. národ hude vždy druhořadý. Vy nejste nic vlasteneckého - čes- koslovenského, jste mezinárodní dobrodruzi, těžící z lidského utr- pení pomocí intrik, podvodů a násilí.

"ON"

ÚSILÍ O VÍC PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ

Walter L. Gordon

Federální ministr financí

Průměrně 250.000 nových pra- covních příležitostí bude zapoře- bí během každého roku po příští čtyři roky. To je dva a půl krát víc, než jsme byli schopni vytvo- řit průměrně za rok během po- sledních šesti let. To je skutečná výzva. Jak se chceme tohoto úko- lu zhostit?

1. Na prvním místě musíme posílit a podporovat kanadský druhořadý výrobní průmysl. No- vá Liberální vláda vytvoří mi- nisterstvo průmyslu v Ottawě. Toto ministerstvo bude zodpo- vědné — od jednoho průmyslové- ho odvětví k druhému — za vy- týčení cest k výrobě zboží v Ka- nadě pro vývoz a pro domácí spotřebu, zvláště tam, kde taková výroba se může zahájit bez větších investic a laciněji. Mini- sterstvo bude spolupracovat s ve- dením průmyslu a s odborovými svazy.

2. Naše problémy se musí ře- šit nejen ve vztahu k nejbližšímu okolí, ale také s národním hle- dískem. O tento proces se postará federální úřad pro oblast- ní rozvoj. Tento úřad bude s pe- člivostí dbát o to, aby se při plánování hospodářského rozvoje pamatovalo na ty části země, kde mají těžkosti.

3. Nová Liberální vláda vytvoří Obecní Rozvojový a Půjčov- ní fond (Municipal Development and Loan Fund). Ve spolupráci s příslušnými provincemi účelem tohoto fondu bude poskytnout obcím peníze s nízkým úrokem, což jim umožní různé projekty nutné pro veřejnost. Mezi ně mo- hou patřit školy, nemocnice, od- stranění odpadků, opravy silnic, zlepšení zaoštalých čtvrtí města atd.

4. Za čtvrté, je obtížné najít kapitál pro některé projekty v průmyslu a pro rozšíření existu- jících podniků. Pokud je finanční půjčka možná ze soukromých pramenů, tím líp. Kde však taková cesta možná není, musí se na- jít alternativa. Pro tento účel vytvo- ří nová Liberální vláda Společ- nost pro národní rozvoj (National Development Corporation), která ve spolupráci s rozšířenou bankou pro průmyslový rozvoj (Industrial Development Bank), bude nápomocná při rozvoji všech odvětví průmyslu.

5. Nové objevy a nová tech- nologie mohou být velmi prospě- šné lidské rase, ale zároveň takový rozvoj znamená, že některé průmyslové podniky se stávají zastaralé. Výsledek toho je, že lidé ztratí práci. Jiní žijí v oba- věch, že jejich zaměstnání již není tak jisté, jak bývalo. To je jeden z největších problémů dne- ška.

Po válce nesmírně usílili bylo vynaloženo, aby lidé byli zacy- čeni pro práce v civilním životě. Něco podobného se musí udělat i dnes. Nová Liberální vláda bude spolupracovat s průmyslem a s odborovými svazy při sestavová- ní tréninkových kursů na záklá- dě myšlenky, že ochrana před ná- kazou je lepší než léčení nákazy, když už je pozdě.

6. Konečně, nová Liberální vláda bude úzce spolupracovat s ostatními zeměmi svobodného světa — včetně našich přátel ve Velké Británii a ve Spojených státech — ve snaze rozšířit ob- chod. To je důležité pro obcho- dní národ, jako je náš, v němž jeden z pěti Kanadánů je závislý na exportu pokud se týče zamě- stnání. Nemůžeme si již více do- volit sedět na plotě, zatím co os- tatní národy mění síť světového obchodování.

KRAJAN Ladislav Horní zeme- řel po vážné chorobě v torontské General Hospital. Jmenovaný byl známým sportovním redaktorem, před druhou světovou válkou v "Poledním Listě" a po ní v "Pra- vu Lidu". Po příchodu do Kanady, zesnulý žil nejprve v Montreale, kde byl též sekretářem krajaňského fot- balového klubu Sparta a později se přestěhoval do Toronta.

Čest buď jeho památce!

ČS. LEGIONÁŘI SLOŽKOU:

ROYAL CANADIAN LEGION CANADIAN CZECHOSLOVAK VETERANS BRANCH

Royal Canadian Legion byla 4. května obohacena o novou složku - československé legionáře. Slavnostní předání ustavující listiny bylo provedeno v budově Royal Canadian Legion v Torontě. Slavnosti předsedal velitel distriktu Don Cleator. Hlavním řečníkem byl Major Arthur H. Adams. Mezi hosty bily přítomni: M. C. Runowski, President polské složky R. C. L., Col. E. Arcuszkiewicz, President Polish Branch, R. C. F. a zástupci čs. krajaňských organi- saci.

Vedení československé odboč- ky Royal Canadian Legion bylo potvrzeno v tomto složení: před- seda Jan Mráček, místopředseda V. Dufek a J. Šoula, jednatel

J. Kytl, sergeant of arms V. Trnka a členové výboru: Milo Tesar, O. Kubeš, J. Svatoň, H. Šlipka, V. Mazánek, J. Sedloň, br. Von- dráček, pi M. Hásková.

KENNAN ODCHÁZÍ

Americký vyslanec v Jugosla- vii George Kennan odchází z di- plomatických služeb. Čtvrt sto- letí byl ve službách americké di- plomacie, též krátkou dobu v Moskvě. Byl to on, který pře- svědčil svou vládu, aby dala hos- podářskou pomoc Titově komu- nistické Jugoslavii. Byl uznáva- ným expertem v záležitostech ko- munistického světa.

KOMUNISTÉ A EXIL PO PATNÁCTI LETECH

Pražský režim k 15 výročí své vlády hodil slinou po exilu. K tomu pověřil p. Miroslava a Ga- lušku, který na titulní straně Kulturní tvorby so o nás otěl socialistickým realismem úrovně uličního deskáře v článku nazva- nem "ON". Galuška říká, že jsme opouštěli vlast v hysterii, panice a strachu. Nikdo z nás ne- měl dobrých úmyslů nebo důvo- du, nikdo z nás neodcházel z pro- testu proti pošlapání práv a lid- kosti. Všichni jsme byli špatní. Jedno však neřekl, že jsme všich- ni odcházeli pro hulvátství Sta- linova komunismu, v němž se Galuška a ostatní horlivě před- hánějí. Prováděli justiční vraždy nejen na odpůrcích, ale i na svých vlastních soudruzích a ve snaze zardčit se Moskvě-pověřili 12 členi své vlády.

Přestali prý jsme považovat Československo za naši vlast, ne- boť v ní převzali vládu dělníci. Jak živě a cynické je toto tvrze- ní. Než přišli komunisté k moci, oni sami se rvali za sociální zabezpečení dělnictva, bojovali proti předsasům a úkolové práci, a slibovali zemědělcům, že budou pracovat na svém. Jakmile vy- hráli, odhodili masku a vzali do ruky nagažku. Dnes práce bez úkolu a předsasů nenávidí. Ze-

mědělcům vzali to málo co měli, a díle toho vypadá dnešní zásobo- vání.

Píšeme domů a vyptáváme se na domov. Zcela právem, neboť se počítáme za mluvčí svobodné- ho čs. národa. Nikoliv oni, kteří strhli národ do hospodářské a mravní katastrofy. Oni mluví pouze za stranu, a to ještě za stranu, která slouží cizí mocnosti - Moskvě. Je vlastním lidem ne- náviděna a dnes už nedbá, zda se co někomu líbí nebo ne. Dbá jen o to, jak se udržet u moci.

"Vzpomínáte si pane Galuško, jak jste se třásl při maďarské revoluci, jak jste dožezlali VY za příbuznými uprchlíky a sháněli alibi v případě kdyby to i u vás prasklo, že vy jste dělali jen co jste museli, že jste byli dobří, že jste nikoho neudali"? Váš zach- ránila Rudá armáda, a od té doby se na ni spoléháte. Politicky se my v exilu rovnáme mule; proč tedy nám nabízíte amnestii, ne jednou, ale každý rok? My víme, že jste se nezměnili, že jste nám neodpustili, že máte pouze na mysli nás zničit. Od vás a vaši 15leté praxe vyšla definice komu- nismu, definice formulovaná čs. lidem. "Co vaše slovo — to lež, co slib — to podvod, co čin — to násilí."

"Pane Galuško a vám podobní soudruzi; ztratili jste hodně, neztratili jsme však lásku k čs. národu, a uchovali jsme si svo- bodu. Hmotně se nám všem vede lépe než čs. lidu, vyjímaje vás, agenti sloužící cizí mocnosti. Pobyť v cizině není vždy šťastný. Každý se s ním vyrovnává dle svých schopností a exil dnes na poli kulturním, vědeckém a ho- spodářském osvědčil svoji schop- nost. Vy jste pouze strana z mi- losti Moskvy. Je jen jediná bolest exulanta, jež nikdo nezahojí a neutiší. Je to bolest táty, který po 15 let neviděl svoji rodinu, ženu, syna, dceru. Kdo tuto bo- lest nesdílí, není lidskou bytostí.

Československo pod komunis- mem prý se rozvinulo a zmohut- nělo. "Zbudovali jste ohromné průmyslové kombináty, bohužel lidem jste dali jen práci, jejíž výsledky jdou poněkud na finan- cování komunistických revolucí v ostatním světě. Vybudovali jste byrokratický system hospodaření v zemědělství, distribuci a údržbě, rovnající se Potěmkinovým vesni- cům. Říkáte, že je to přechodné. V Rusku to trvá již 40 let, u vás pouze 15, ale nikdy to neskončí, dokud se budete držet komunis- mu. Zradili jste dělnické hnutí pro vaše osobní blaho a hlavně bezpečnost. Zatím co západní Ev- ropa mohutní a roste, vy jste

CYRIL A METODĚJ

J. PETŘÍČEK

Výročí příchodu soluňských bratří Konstantina - Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu daleko přesahuje rámec zájmu odborníků v badání církevně-historickém, politickém, jazykozpytném a literárním, protože oba bratři mají v naší národní tradici místo nad jiné významné: bylo to jejich zásluhou, že naši předkové byli trvale získáni pro křesťanství. K tomuto jubileu bylo už hodně napsáno a ještě se chystá řada studií, protože cyrilometodějské badání poskytuje velmi vděčné pole studijní. Od dob Dobrovského toto badání nesmírně pokročilo. Východiskem zkoumání zůstávají mezi písemnými doklady i nadále dvě i nadále dvě staroslovanské legendy o životě bratří, které vznikly na půdě Velké Moravy záhy po událostech let 863-885. Mnoho čtenářů nemá přístup k těmto pramenům. Účelem tohoto článku je zrekapitulovat, příběhy které jsou pověštěné známý ze školní historie a osvěžit je pomocí těchto nejstarších pramenů, protože byly sepsány očitedmi svědky. Ohlé legendy byly podrobeny nejprůběžnější kritice a shledány spolehlivými doklady, takže jejich autori mohou být považováni za první slovanské historiky. Není dokonce vyloučeno, že autor legendy o Metoději nebyl příslušníkem některého slovanského kmene území Velké Moravy. Poslechněme si tedy, co první legenda o Rastislavově rozhodnutí vyhledat pomoci u byzantského císaře Michala III, panovníka zrovna ne dobrého pověsti v historii: "Náš lid se zřekl pohanství a drží se křesťanského zákona. Nemáme však takového učitele, který by nám pravou křesťanskou víru vyložil v našem jazyku, aby též jiné kraje, vidouce to, nás napodobily. Nuže pošli nám, pane, takového biskupa a učitele. Od vás zajisté vždy vychází dobrý zákon na všechny strany." Druhá legenda "Život sv. Metoděje" o tom praví: "Stalo se v ty dny, že Rostislav, kníže slovanský, se Svatoplukem vypravil poselstvem k císaři Michalu, pravice toto: Jsme Bohu díky zdraví. Přišlo k nám mnoho učitelů křesťanských z Vlach, z Řecka a z Němce, rozličně nás učíce. My Slované jsme však lid prostý, a nemáme, kdo by nás vyučil pravdě a rozumně nám ji vyložil. Nuže tedy, pane, pošli takového muže, který nás uvede ve všelikou spravedlnost." V obou líčeních není rozporn. Podobně jako v evangeliích, oba záznamy se doplňují. Druhá verze je plně ve shodě s novými nálezy, které ukazují, že před příchodem byzantské misie byly na Moravě rozsáhlé kostely svědčící o činnosti jiných misí.

Císař Michal nebyl postaven Rastislavovou žádostí před těžký úkol. Měl právě takového muže ve svých službách. Podle legendy "Život Konstantinův" se takto obrátil ke Konstantinovi: "Slyš, filosofe, co praví? Jiný toho nesvede, leda ty. Hle, tu náš hojně dary, vezmi si svého bratra opata Metoděje, a běž. Neb vy jste Solunčané a Solunčané všichni hovoří čistě slovanský." Moravskému vladaři pak vzkázal: "Posíláme ti... muže ctihodného a zbožného, velmi vzdělaného a filosofa. Nuže, příjmi tento dar větší a ctihodnější nad všechno zlato a stříbro i pomilivě bohatství." Konstantin tedy nešel sám, podobně jako při předěšlém diplomatickém a misijním poselství k Chazarům žijícím na půdě dnešního jižního Ruska provázal ho bratr Metoděj. Legendy udávají, že tento byl podstatně starší než Konstantin. Pocházeli ze Soluně, tehdy druhého největšího města byzantské říše, jehož okolí bylo slovanské. To, že znali slovanské nářečí, neopravňuje k závěru, že by snad byli slovanského původu třeba jen po matce. Byli to Řekové, jejich otec byl vysokým vojenským hodnostářem a snad proto měli přístup ke dvoru v Cařihradě. Z cesty k Chazarům přinesli si ostatky sv. Klimenta. V době cesty na Moravu Konstantin byl pouze knězem a Metoděj mničem laikem. To vedlo některé badatele k názoru, že je

nutné spatřovat v byzantské misii na Velkou Moravu pouze čistě nábožensko — misijní účel a ne církevně — politický. Jinak by při císař poslal biskupa. Legendy píší o radostném přijetí misionářů, jímž lid mohl konečně rozumět. Rastislav dal hostům do učení řadu Moravanů. Slovanská liturgie došla velké obliby u lidu. Odpor latinského kněžstva byl zřejmý hned v počátcích. Legenda praví, že Konstantin nazval "troj-jazyčníky" a "pílatníky" ty, kdož tvrdili, že Bůh si zvolil toliko tři jazyky, v nichž by se mu měla vzdávat chvála v chrámové bohoslužbě. "Pílatníky" proto, že právě ve zmíněných jazycích dal Pilát zřítit nápis na Kristově kříži. Na podkladě mnohých stížností se začala římská kurie blíže všímat Moravy. Podle legendy odebrali se bratři do Říma už po 40ti měsících své činnosti a vzali sebou i některé žáky. Šli obhajovat slovanskou bohoslužbu a vysvěcení žáků. Důležitá je jejich zastávka na hradě slovanského knížete Kocela někde při Blatenském jezeru v Panonii. V Římě nový papež Hadrián přijal slovanské knihy a položil slovanské evangelium na oltář sv. Petra. Metoděj a několik žáků bylo vysvěceno na kněze. I v Římě se sloužily slavnostní bohoslužby ve

slovanském jazyce. To byl na prostý úspěch cesty do Říma, žel. Konstantin zemřel za pobytu v Římě. Krátce před smrtí vstoupil do kláštera a přijal tam nové jméno Cyril. Měl však dobře na paměti své životní dílo: zřízení moravsko-panonské církve. Zapřísahal proto svého bratra, aby v něm pokračoval: Kvůli hoře nepouští svého učení, neboť jim může spíše být spasen." Metoděj snad zamýšlel se později vrátit do Řecka a dokončit svůj život v klášteře na některé svaté hoře. Vrací se však na Moravu s papežovým povolením slovanské liturgie. Roku 870 jde znovu do Říma a získává arcibiskupskou hodnost v oblasti středního Podunají, čímž se obnovila stará tradice arcidiecese zaniklé avarskými vpády. Na toto území si však dělali nárok biskupové salzbursí, Metodějovi nastávají svízelné doby v zápase s francouzskými zájmy. Situace se navíc zhoršila, když nový kníže Svatopluk byl získán pro německou stranu, která nepřestala Metoděje obžalovávat v Římě. Následovala třetí Metodějova cesta do Říma, jejíž výsledek bylo další ospravedlnění a potvrzení jeho arcibiskupských práv. Německý biskup Wiching vysvěcený zatím na nitranského biskupa, měl být v poslušenství Metoději. Wiching však mu ztrpčoval život, jak jen mohl. Zajímavá je zmínka o Me-

todějově cestě do Cařihradu v tomto úseku jeho života. O jejím účelu panují dohady mezi odborníky. Poslední léta Metodějova byla klidnější. Legendy mluví o tom, že Svatopluk se neodvážil vystoupit proti Metoději a že si dokonce vážil nejvyššího duchovního hodnostáře své říše. Metoděj před smrtí určil za svého nástupce Gorazda. Metodějova pohřbu někdy v dubnu 885 se prý zúčastnilo nescíslné množství lidu. Pohřební obřady byly provedeny ve třech řečech: latinsky, řecky a slovansky. Místo, kde odpočívá, je dosud neznámé.

To co následovalo, se dá stručně shrnout do těchto vět: Metodějova smrt znamenala konec slovanské liturgie na Velké Moravě a ani pád říše velkomoravské nedal na sebe dlouho čekat. Už za dvacet let byla tato říše rozmetána. Tradice vytvořená soluňskými bratry se stěhovala dvěma směry: v menší míře na severozápad do Čech a v hojnější míře na slovanský jih a jihovýchod, kde potom vydala další plody. Dnes po jedenácti stáletích vzpomínáme s vděčností, že na počátku to bylo slovo, ale slovo v srozumitelném jazyku, které rozeznalo tmou pohanství. Stejně slovo je mocno rozeznat i jakoukoliv formu moderního pohanství. V tom je snad největší cyrilometodějský odkaz dnešní době.

NEJMLADŠÍ jednota Československého Sokola v zahraničí v Ottawě si zvolila pro rok 1963 tento výbor: starosta O. Hora, místostarosta R. Frank, jednatel Z. Kalinová, pokladník: Rich, zapisovatel: R. Džafarová, náčelnice D. Drahá, místonáčelnice O. Boučková, náčelník dr. B. Čelovský, místonáčelník dr. R. Kempt, zdravotník MUDr. L. Doubek, vzdělávatel ing. O. Bruck, správce náradí P. Strigner, revisori účtů R. Weiszová a M. Masáková, novými členy se stali: M. Čech, D. Čechová, K. Kentová, Z. Prokeš.

KOMUNISTÉ zvrátili tradici svátku práce 1. května. Slibovali svobodu a volnost a zatím potlačili demokracii. Slibovali vyšší životní úroveň a hospodářské blahobyt a zatím národ po 18 letech od skončení druhé světové války stojí ve frontách na maso, zeleninu, ale také na brambory a další nutné životní potřeby.

KOMUNISTÉ po celou dobu co jsou u moci tvrdili, že národní bohatství vzniká jedině z lidské práce, ale nepostarali se, aby za práci byla spravedlivá mzda, která by zabezpečila spokojený a radostný život. Vykorišťují, aby z práce vyzískali pro sebe, pro své politické cíle a zalíbili se svým komunistickým přátelům, hlavně pak Moskvě.

KOMUNISTÉ slavili letos opět svátek práce, který je dnes jen výsměchem všem jejím ideám, které blásají o socialismu, pokroku a humanitě. Nezbyvá, než s lítostí vzpomínat prvních květnů z doby Masarykovy republiky, kdy májové oslavy bývaly velkou manifestací svobodného čes. pracujícího lidu, který byl nezávislý. Tehdejší sociální a hospodářské reformy obohacovaly nejen odborově organizované dělníky a úředníky, ale život všech svobody milujících občanů čes. republiky.

Z PROHLÁŠENÍ Ústředí svobodných čes. odborů v exilu.

OSLAVY TORONTSKÉHO SOKOLSKÉHO VÝROČÍ

Neděle, 26. května, 2:30 odpoledne: akademie. Sobota, 1. června, 6:30 večer: slavnostní banket na němž promluví Marie Provazníková. Pořádá Sokol Toronto 2 v sokolovně na Dupont St.

SPOLEČNOST PRO VĚDU A UMĚNÍ

Členové Společnosti pro vědu a umění jsou tímto zváni na schůzku s generálním tajemníkem Společnosti, prof. Dr. Rudolfem Šturmem v malém sále Sokolovny, 1621 Dupont Street, Toronto, v sobotu 18. května, v 8 hod. večer.

A. LNĚNIČKA, předseda torontské skupiny

DR. RENE WELEK VE WASHINGTONĚ

Místní pracovní skupina Společnosti pro vědu a umění ve Washingtoně zakončí svou jarní sezónu v sobotu 18. května společnou večeří a přednáškou v "Army Navy Club" na Farragut Square, N. W. Hostem skupiny bude tentokrát předseda SVU, Dr. René Wellek, který bude mít přednášku na téma "Dvě tradice české literatury". Začátek večere je přesně v 7:45 hodin. Vstupenka je dol. 5:50 na osobu. Písemné přihlášky nutno poslat na tuto adresu: Dr. M. A. Jansa, 7403 Varnum Street, Landover Hills, Md.

NORANDA je pořadatelem přeborů Kanadského Sokola na náradí, jež se koná tento týden ve dnech 18.-20. května. Do Norandy přijedou náradovci Sokola Toronto 2 a Sokola Montreal.

DR. IVAN BUJNA, krajanský pracovník z Montrealu, v ázně onemocněl. Přejeme mu brzké uzdravení. Před několika lety dr. Bujna byl předsedou ČSNS v Kanadě.

ČERNÉ DUŠE

Když začátkem tohoto roku slovenský spisovatel Ladislav Mňačko napsal pro časopis Kulturní život úvahu "Svědění" bylo z toho v zahraničí dosti rozruchu. Mňačko totiž tehdy napsal, že soudci a prokurátory z doby stalinismu by měli být činní zodpovědnými za porušování právního řádu, kterého se tak často dopouštěli, v oněch pohnutých dobách. Bohužel po Mňačkově článku nastalo dlouhé mlčení, nedošlo k žádné reakci mezi spisovateli a novináři doma a očekávaná diskuse na toto choulostivé téma se neuskutečnila. Až nyní po čtyřech měsících Zdeněk Mlynář v Kulturní tvorbě z 25. dubna 1963 navázal na Mňačkův podnětný článek a myšlenky Mňačkem vyslovené dále rozvinul. Mlynář říká, že strašné věci se daly v době kdy řádila beriovska mašinérie a o mnohých z těchto věcí se dosud velmi málo otevřeně mluví.

Byla prý to doba úpadku a ztráty důvěry v socialistický právní řád, který sloužil výhradně jedincům ať už na nejvyšším, nebo na středním či spodním žebříčku hodností v hierarchii systému kultu. A to nešlo jen o politické procesy! Zákony se porušovaly podle libovůle různých orgánů a funkcionářů. Mlynář dále říká, že kdo tehdy chtěl zákony písně a správně dodržovat bez ohledu na osoby, byl napadán jako "právnícky formalista" a šířitel "přežitků buržoazního právníctví". Mlynář píše pak doslova: "Každé povolání má vliv na lidi, které jej vykonávají. Komíník je černý na těle. Právníci, kteří porušovali právo, černali na duši..."

Mlynář se pak dotýká dalšího zajímavého problému. Už prý se veřejně kritizují i ministerstva,

ale na orgány bezpečnosti, prokuratury nebo soudy si nikdo s kritikou netroufá. A zde právě podle Mlynáře přežívající nešvary dále trvají. Proč prý se stále díváme na jmenované orgány jako na co si, kde je na místě všechno utajovat a kritizovat nejvýš za několika zavřenými dveřmi, ptá se Mlynář.

Takové chování je podle něj přežitkem doby minulé a mělo by se s ním skoncovat. Od doby Mňačkovy článku "Svědění" nebyly podobné názory naplno vysloveny, až nyní se tak stalo. Okolnost, že se k Mňačkově volání přece jen připojil další silný a jasný hlas musí naplnit radosti. Se zájmem možno proto očekávat sjezd čes. spisovatelů, který byl ohlášen na duben, ale odložen na konec května. M. ZVÁRA

UČITELÉ A MLÁDEŽ

MÍSTO VÝCHOVY STAVĚLI POTĚMKINOVY VESNICE ARNO HAIS

V "Učitelských novinách" píše Jiří Loukotka o pedagogické práci v souvislosti s diskusí o kultu osobnosti. Konstatuje, že ve výchově mládeže bylo dosaženo četných úspěchů, neutěšuje se však, praví dále, že je všechno v pořádku, že ty výchovné úspěchy automaticky povedou k překonání negativních jevů, které se u mládeže projevují. Pozůstatky a přežitky kultu osobnosti neohrožují snad nic tak jako právě zdárný vývoj naší mládeže.

Nezakrýváme si, že "mezi Únorem 1948 a dneškem" leží období, kdy se mezi vnímavou duší a citlivé srdce mladého člověka a socialistickou skutečnost stavěla často vysoká bariéra z plodin kultu osobnosti, počínaje třeba frází, kterou četl v novinách a konče třeba osobně zaujatým posudkem, na jehož základě se nedostal na studia, o která měl zájem a pro která měl schopnosti.

Nezapomínejme — vyzvedává autor dále — že není konec konců tak dlouho za námi doba, kdy i odpovědní pracovníci a funkcionáři hodnotili výsledky práce školy podle počtu různých plakátů a hesel, podle výsledku sběru odpadových surovin a sporeň a různých

jiných papírově vykazatelných akcí bez ohledu na jejich skutečný výchovný efekt.

Nejhorší pak je — dodává v závěru autor — že nejen učitel podléhl tlaku a navyl si pracovat formálně, že někteří dokonce postřehli, jak je přes některé nevýhody pohodlné organizovat místo výchovy různé akce, že se stali mistry formalismu a stavení Potěmkinových vesnic... — tím spíše, že to bylo nezdědka i oceňováno, zatímco učitel, který konal poctivou mravenčí výchovnou práci, se skromně krčil ve stínu slávy takového podnikavého kolegy. A mladý člověk se zařizoval tak, aby tímto systémem "výchovy" co nejlépe proplouval, navenek se přizpůsoboval, dokonce někdy projevoval i jistou horkost, ale pro sebe si myslil své a podle toho také skutečně jednal.

"JESTLIŽE podnikatel neumí operovat svůj podnik tak, že nemůže zaměstnanci zaplatit slušnou mzdu, jež je v poměru k životním potřebám, měl by podnikání zanechat!"

Hon. ALLAN GROSSMAN, Ministr ontarijské vlády.

PŘIPOMÍNKA...

co musíte učinit, abyste zůstali pojištěni

ONTARIJSKÉ NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ

- Změníte-li zaměstnání, řiďte se podle návodu na rubu Potvrzení o zaplacení, formulář č. 104, který dostanete od své skupiny.
- Jakmile je Vám devatenáct let, přestáváte být pojištěni přes své rodiče. Registrujte se zvlášť do třiceti dní, chcete-li zůstat pojištěni i nadále. Formuláře dostanete v nemocnicích, v bankách a v úřadovnách Komise.
- Vstoupíte-li do stavu manželského, musíte platit rodinnou premií, která zahrnuje muže, ženu a všechny závislé osoby. Informujte svou skupinu nebo v případě, že platíte přímo, spojte se s Komisí.

MEJTE VŽDY NEMOCENSKOU PRŮKAZKU PO RUCE

ONTARIO
HOSPITAL
SERVICES
COMMISSION

2195 Yonge St.
Toronto 7
Ontario

ETHNIC SCENE

V Montrealu začal vycházet cyklostilovaný oběžník býv. německých soc. demokratů, který m. j. komentuje poslední události v Quebecu. Adresa: "Antifascist Newsletter", Box 1031, Station B, Montreal, Que. Redaktorem je Peter Lust.

★

Delegáti nedávné Imigrační konference, svolané Plánovací sborem sociálních služeb, se přimlouvají za užší spolupráci mezi vládními agencemi a dobrovolnými organizacemi ve snaze ulehčit včlenění nově přichozích do kanadského způsobu života.

★

Organizace Kolumbových rytířů v Torontě darovala tisíc dolarů chorvatské kat. farnosti na postavení nového kostela na Awde St. Nová stavba bude stát na 250.000 dol. a pojme téměř 700 osob.

★

Brožurka "5BX Plan for Physical Fitness" je k dostání za 35 centů na adrese: Queen's Printer, Ottawa.

★

od 2.-9. května byla v Goetheho Domě, 1055 Yonge St., otevřena výstava ontarijských umělců pracujících s dřevem, mědi a drahými kameny.

★

Festival zpěvů a tanců pěti národností (Italové, Němci, Poláci, Ukrajinci a Maďaři) v O'Keefe Centre se konal ve dnech 10. až 12. 5. Program měl název "European Holiday". M. J.

Z KRAJANSKÉ ČINNOSTI

MICHAL NOVÁK, místopředseda odbočky ČSNS. v Torontě byl zvolen organizačním referentem.

PROF. DR. HUJER z University Chataooga promluví ve čtvrtek 16. května v 8 hod. večer v Torontě v Masarykově hale na thema "Cesta astronoma". Pořadatelem večeru je Dámský odbor při ČSNS. Toronto.

2 SJEZD ČS. SPORTOVců NA OBZORU!

ZDA se, že torontským úspěšným Sjezdem sportovců bylo zahájeno nové období činnosti, jaká se dosud v zahraničí neprojevila. Ačkoliv dojmy účastníků z Toronta jsou stále živé, již se připravuje 2. Sjezd našich sportovců, jehož místem pořádání bude Belcamp v americkém státě Maryland, kde je velká Batova továrna. Dojde k němu ve dnech 31. srpna - 2. září tohoto roku. Na programu budou tentokrát letní sporty, dle vzájemné dohody iniciátorů Sjezdů J. Petličky z N. Yorku a L. Průdky z Toronta.

Z původně proponovaného turnaje v kopané za účasti N. Yorku, Clevelandu, Toronta, Batawy a Belcampu, rysuje se již dnes opět událost prvotního významu. Vedle zmíněného turnaje v kopané, sportovní pořad bude zahrnovat oba druhy tenisu, oděbenou a lehkou atletiku. Kdo všechno z našich vynikajících sportovců v exilu bude v Belcampu na startu se dnes zatím přesně neví. Nepochybujeme však, že z jednotlivců to bude především Josef Maleček, který zde bude opakovat "hokejové" Toronto startem v tenisovém turnaji. Máme mnoho dalších vynikajících tenistů, žijících v Americe s jejičž účastí se počítá, jako Černík, Drobného bývalý partner v Davis-Cupu, Dostál, který emi-

ČS. DOPLŇOVACÍ škola v Montreale měla tento rok celkem 30 žáků a žákyní. V závěrečné slavnosti ku konci školního roku vystoupili tito žákyně a žáci: J. Típalová, J. Antony, J. Rohanová, P. Košacký, H. Smola, A. Čekalová, J. Král, Z. Sládková, T. Rohan, H. Košacká, L. Čekalová, J. Waleczko, Z. Antonyová, J. Reichmanová, O. Zigmundová. Obětavý učitelský sbor, který se s velkou péčí staral o děti krajan-ských rodičů, má ve svém středu tato jména: E. Košacká, J. Zigmundová, Z. Vlček, J. Kofistka a D. Košacký.

gruje z Chile do USA. dále Hykš a řada mladých tenistů jako třeba J. Sokol ze Sev. Caroliny, syn býv. krasobruslaře a akademického malíře a jiní.

Kanadští hosté chtějí určitě přijet i a mnohonásobným mistrem Kanady ve stolním tenise M. Marinkem. V lehké atletice se objeví ve výšce dr. J. V. Hauzenblas z Bostonu, který ještě loni dokázal v této disciplíně skočit 1,90 m. V běhu na 1 míli se představí býv. čs. rekordman L. Vomáčka ze Slavic, ve sprintu ing. B. Svoboda z Los Angeles atd. Sokolská odbíjená bude zastoupena několika mužstvy, hlavně ze Spojených Států.

U příležitosti 2. Sjezdu v Belcampu dojde též k ustavení Sva- zu čs. sportovců v zahraničí, jak navrhl při torontském 1. Sjezdu dr. A. S. Kalina z Clevelandu, jinak býv. předseda lehkotletického odboru SK. Slavia Praha. Čs. sportovci v zahraničí nastupují. A věří v plnou podporu všech krajanů.

MISTR SVĚTA prohrává

SP.—Po porážce od Portugalska 0-1, loňský mistr světa v kopané-Brazílie zklamala na evropském zájezdě a prohrála vysoko s Belgií 1-5. Hosté nastoupili před 70000 diváky v Bruselu bez svého nejlepšího hráče Pelého. Brazílci podle ujednání s evropskými soupeři dostanou za každý zápas o 10000 dolarů, méně když nenastoupí Pelé. Proti Francii v řadách brazilského národního mužstva Pelé hrál (pravé jeho jméno je Edson Arantes do Nascimento) a bylo to hned vidět na výsledku. Brazílie 3-2 vyhrála. Další výsledky: Brazílie-Holandsko 0-1, Brazílie-Německo 2-1, Brazílie-Anglie 1-1.

Letošní rok nezastihl ve formě ani čs. fotbalisty. Po vyřazení ČSR. z Evropského poháru národních mužstev Vých. Německem, utrpěli čs. fotbalisté dvě další porážky. Omlazené mužstvo prohrálo nejprve 1-3 s Rakouskem

a pak v Sofii 0-1 s Bulharskem. V soutěži poháru národních mužstev zůstává osm dvojic. Utkají se v dalším kole následovně: Itálie-SSSR., Vých. Německo-Maďarsko, Švédsko-Jugoslaviie, Španělsko-Sev. Irsko, Dánsko-Albanie, Lucembursko-Holandsko, Rakousko-Svob. Irsko a Francie hraje s Bulharskem, které se postaralo o překvapení, když v prvním kole vyřadilo Portugalsko.

Velké přípravy jsou věnovány k podzimnímu utkání V. Británie "Zbytek" světa. Tento fotbalový souboj bude sehrán u příležitosti 100 letého výročí založení anglické fotbalové asociace v Londýně. Zdá se, že soupeřem Angličanům bude převážně "románský" celek. V úvahu pro mužstvo "zbytku" světa přicházejí Schroit, ČSR., D. Santos, Brazílie, Germano, Portugalsko, Schnelinger, Záp. Německo — Zito, Brazílie, Masopust, ČSR. — Garincha, Brazílie; Pelé, Brazílie; Eusebio, Portugalsko; Coluňa, Portugalsko; Sánchez, Chile. Není vyloučeno, že nastoupí i Puskas, který se letos dostal opět do velké formy a je nejlepším střelcem španělské ligy. Evropský pohár-pohárových vítězů zná již oba dva finalisty: AC. Madrid, který vyřadil FC. Norimberk v Madridě před 120000 diváky výsledkem 2-0 a Tottenham Hotspur. porazivši RJI. Bělehrad 5-2 v Londýně.

AC. Milán porazil v prvním zápase semifinále Evropského poháru mistrů skotský Dundee 5-1 a je velmi pravděpodobné, že Milán se dostane do finále, kde se utká s loňským vítězem Benficou Lisabon.

Také na americkém kontinentě je kopaná v plném tempu. Mezinárodní turnaj v USA. bude se letos odehrávat nejen v N. Yorku, ale též v Chicagu, Detroitu a Clevelandu Dukla Praha, dvojnásobný vítěz soutěže, přijede opět obhajovat titul. Pořadatelé zajistili pro letošní ročník tyto evropské kluby: West Ham United Londýn, Preussen Munster, Wiener SC., Újpest Budapešť, Bezeneses Lisabon, Valladolid, Dynamo Záhrab atd.

V Kanadě zahájila Profesionální liga zápasem Italia Toronto-Toronto City před rekordní návštěvou 10000 diváků. Hrál se v Torontě a Italové vyhráli 2-1. Je otázkou, zda přízeň veřejnosti se udrží i během dalších zápasů. V lize jsou letos vedle tří torontských klubů a jednoho z Hamiltonu, též dva z Montrealu. Národní liga v Torontě při svém zahájení měla jednu z nejslabších návštěv posledních let 1200 diváků. Utkal se loňský vítěz soutěže Olympia s Ukrajinou s výsledkem 3-3. Z nových členů ligy hraje Hakoah, ze soutěže vystoupil kanadský klub Ulster United.

JOHN GREGOR

Dovoluje si oslovit, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY. Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.
347. BAY STREET
Suite 210
Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196
Toronto 1

NOVÉ KOŽICHY
NA MÍRU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH
238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario Tel.: JA. 2-3925

KARTAR, PRIVÁTNĚ

Rozluštíme všechny problémy: obchodní, manželské, veškeré potíže atd.

Otevřeno od 10 a. n. do 9 p. m.
114 Cumberland St. (Bloor - Avenue Road.)
Tel. 927-0788.

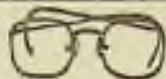
Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND

TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODEBORNĚ VAM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELAR: LE. 1-4661
RES.: RO. 9-3714
Listky na
splátky neb za hotové

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Novofilmové čočky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONE
doporučuje
tídeňské dorty
mandlové a ořechové,
české punčové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP
233 KING ST. E. — JA 9-2323
Navštivte nás každou!

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.

AXminator 3-7916

AUTO - POZAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

EVROPSKÁ LÉKARNA
posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

\$ 421.70

TORONTO — VÍDEŇ
("JET" PRO SKUPINY)

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

NOTARY PUBLIC

1 ADELAIDE ST. E.

(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

Notář.

Bohoslužby v rodném jazyce
se konají každou neděli o
11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpívá pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.

Rev. J. Novák, Tel. 726-5960

JEDNA ZE SERIE POSELSTVÍ

O SLUŽBÁCH PROVINČNÍ VLÁDY

CESTOVNÍ RUCH

SE TÝKÁ NÁS VŠECH

Cestovní ruch přináší nepřímý užitek téměř všem obyvatelům Ontaria, pomysleme-li že turisté utratí až 425 milionů dolarů ročně. Přímý užitek mají z cestovního ruchu všichni ti, kteří mají hotely, motely, restaurace, obchody atd.

V oblastech, kde lidé s oblibou tráví svou dovolenou, se rok 1962 vyznačoval opět zvýšeným počtem návštěvníků; skutečností je, že situace se lepší rok od roku. Výsledkem je zvýšená spotřeba zemědělských produktů, zvýšený prodej v obchodech, větší počet hostů v hotelích, moteliích a restauracích.

Naše ministerstvo cestovního ruchu vyřídilo rekordní počet písemných dotazů — 418.524, od osob, které naznačily, že zamýšlí navštívit naši provincii. Ve srovnání s rokem 1961 je tento počet o 30.188 dotazů vyšší. Zvýšený cestovní ruch přinesl osmiprocentní zvýšení čistého zisku, podle hlášení majitelů turistických hotelů, motelů a pod. Do Ontaria přijelo na zvláštní povolení na 5.285.568 automobilů

ze Spojených států. To je o 4,7 proc. víc než loni. Co je však nejdůležitější, toto číslo představuje 73,9 % všech vozidel, které projely americkými pohraničními stanicemi cestou do Kanady.

V roce 1962 navštívilo naše Inofmační Střediska (kterých je 17) na 860.526 turistů, aby vyhledali naši radu a pomoc.

V uplynulém roce bylo také vybudováno 224 nových turistických ubytoven o 2.008 jednotkách; 358 ubytoven bylo rozšířeno o dalších 1.884 jednotek.

Podle odhadů Ústřední Statistické kanceláře utratili zahraniční turisté v roce 1962 v Kanadě přes 550 milionů dolarů. Podíl Ontaria z této cifry přesahuje 425 milionů dolarů. Když k tomu přičteme částku, kterou utratí návštěvníci z ostatních provincií Kanady, přináší naši provincii cestovní ruch skoro 1.000.000.000 ročně. Takový průmysl zasluhuje podporu a všestrannou spolupráci všech obyvatel Ontaria,

HON. BRYAN L. CATHCART

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

DEPARTMENT OF TRAVEL AND PUBLICITY

HON. BRYAN L. CATHCART
MINISTER

HON. JOHN P. ROBERTS, Q.C.
PRIME MINISTER

G. E. MOORE
DEPUTY MINISTER